

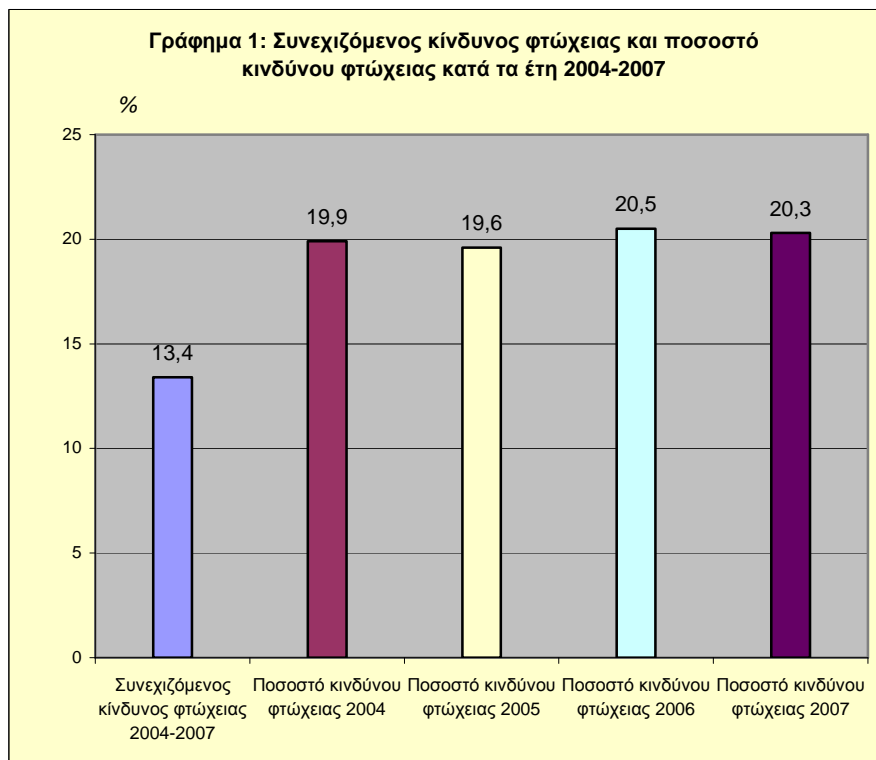
Δ Ε Λ Τ Ι Ο   Τ Υ Π Ο Υ

ΕΡΕΥΝΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΣΥΝΘΗΚΩΝ ΔΙΑΒΙΩΣΗΣ ΤΩΝ ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΩΝ

Συνεχιζόμενος κίνδυνος φτώχειας για τα έτη 2004-2007

Από την Ελληνική Στατιστική Αρχή ανακοινώνονται τα αποτελέσματα για το συνεχιζόμενο κίνδυνο φτώχειας του πληθυσμού, που προέρχονται από τη δειγματοληπτική Έρευνα Εισοδήματος και Συνθηκών Διαβίωσης των Νοικοκυριών, ετών 2004-2007 (European Union - Statistics on Income and Living Conditions), με περίοδο αναφοράς εισοδήματος τα έτη 2003-2006 που διενεργήθηκε κατά το χρονικό διάστημα Απριλίου-Ιουνίου 2004-2007.

Πληροφορίες:
Δ/νση Στατιστικών
Πληθυσμού και
Αγοράς Εργασίας
Τμήμα Ειδικών
Ερευνών
Νοικοκυριών
Γ. Ντούρος:
τηλ.: 213 135 2174,
fax: 213 135 2906
e-mail:
geodouro@statistics.gr

- Ο συνεχιζόμενος κίνδυνος φτώχειας (σε σχέση με το εθνικό **διάμεσο** ισοδύναμο διαθέσιμο εισόδημα) το έτος 2007 και για, τουλάχιστον, δύο ακόμη από τα έτη 2004, 2005 ή 2006, ανήλθε σε 13,4% του πληθυσμού της Χώρας, ενώ την ίδια περίοδο ο κίνδυνος φτώχειας κυμάνθηκε, περίπου, στο 20% (Γράφημα 1).
- Στη Χώρα μας, το 66%, περίπου, των φτωχών παρέμειναν φτωχοί για τουλάχιστον τρία έτη κατά το χρονικό διάστημα 2004-2007, ενώ το υψηλότερο ποσοστό εκτιμάται στην Ιταλία (73%) και το χαμηλότερο στη Δανία (37%), όπως φαίνεται στον πίνακα 5.
- Ο συνεχιζόμενος κίνδυνος φτώχειας (σε σχέση με το εθνικό **διάμεσο** ισοδύναμο διαθέσιμο εισόδημα) είναι υψηλότερος στις γυναίκες σε σχέση με τους άνδρες (14 και 12,8%, αντίστοιχα). Στα παιδιά 0-17 ετών (παιδική φτώχεια) ανέρχεται σε 12,8%, στα άτομα ηλικίας άνω των 65 ετών υπολογίζεται σε 20,8%, ενώ στα άτομα ηλικίας 18 έως 24 ετών σε 13,6% (Πίνακας 1).
- Ο συνεχιζόμενος κίνδυνος φτώχειας, υπολογιζόμενος με τις εναλλακτικές διαχωριστικές γραμμές των 40%, 50% και 70% του συνολικού διαθέσιμου **διάμεσου** ισοδύναμου εισοδήματος, ανέρχεται σε ποσοστό 2,3%, 7,1% και 20,3%, αντίστοιχα (Πίνακας 3).
- Ο συνεχιζόμενος κίνδυνος φτώχειας (σε σχέση με το εθνικό **μέσο** ισοδύναμο διαθέσιμο εισόδημα) το έτος 2007 και για, τουλάχιστον, δύο ακόμη από τα έτη 2004, 2005 ή 2006, ανήλθε σε 20,3% του πληθυσμού της Χώρας, ενώ την ίδια περίοδο ο κίνδυνος φτώχειας κυμάνθηκε, περίπου, στο 29% (Πίνακας 2).
- Ο συνεχιζόμενος κίνδυνος φτώχειας, υπολογιζόμενος με τις εναλλακτικές διαχωριστικές γραμμές των 40% και 50% του συνολικού διαθέσιμου **μέσου** ισοδύναμου εισοδήματος, ανέρχεται σε ποσοστό 5,5% και 13,2%, αντίστοιχα (Πίνακας 4).

ΠΙΝΑΚΕΣ

Πίνακας 1. Συνεχιζόμενος κίνδυνος φτώχειας μετά τις κοινωνικές μεταβιβάσεις, κατά φύλο και ομάδες ηλικιών

Έρευνα Εισοδήματος και Συνθηκών Διαβίωσης των Νοικοκυριών 2004-2007

%				
Κατώφλι κινδύνου φτώχειας	Ομάδες ηλικιών	Σύνολο πληθυσμού	Άρρενες	Θήλεις
60% του διάμεσου ισοδύναμου διαθέσιμου εισοδήματος	Σύνολο	13,4	12,8	14,0
	0-17	12,8	12,1	13,4
	18-24	13,6	18,5	8,6
	18-64	11,5	11,3	11,6
	18+	13,6	12,9	14,2
	25-49	9,9	9,3	10,5
	50-64	13,7	12,2	15,0
	65+	20,8	18,9	22,3

Πίνακας 2. Συνεχιζόμενος κίνδυνος φτώχειας μετά τις κοινωνικές μεταβιβάσεις, κατά φύλο και ομάδες ηλικιών

Έρευνα Εισοδήματος και Συνθηκών Διαβίωσης των Νοικοκυριών 2004-2007

%				
Κατώφλι κινδύνου φτώχειας	Ομάδες ηλικιών	Σύνολο πληθυσμού	Άρρενες	Θήλεις
60% του μέσου ισοδύναμου διαθέσιμου εισοδήματος	Σύνολο	20,6	19,5	21,6
	0-17	22,4	21,0	23,9
	18-24	21,6	25,2	17,9
	18-64	17,5	17,0	18,0
	18+	20,2	19,2	21,1
	25-49	16,5	15,7	17,2
	50-64	17,8	15,8	19,6
	65+	29,4	27,6	30,8

Πίνακας 3. Συνεχιζόμενος κίνδυνος φτώχειας μετά τις κοινωνικές μεταβιβάσεις, κατά φύλο, ομάδες ηλικιών και εναλλακτικές διαχωριστικές γραμμές
Έρευνα Εισοδήματος και Συνθηκών Διαβίωσης των Νοικοκυριών 2004-2007

%				
Κατώφλι κινδύνου φτώχειας	Ομάδες ηλικιών	Σύνολο πληθυσμού	Άρρενες	Θήλεις
70% του διάμεσου ισοδύναμου διαθέσιμου εισοδήματος	Σύνολο	20,3	19,3	21,2
	0-17	22,3	20,9	23,8
	18-24	21,5	25,2	17,7
	18-64	17,4	16,9	17,9
	18+	19,9	19,0	20,7
	25-49	16,3	15,6	17,1
	50-64	17,7	15,8	19,5
	65+	28,3	26,8	29,6
50% του διάμεσου ισοδύναμου διαθέσιμου εισοδήματος	Σύνολο	7,1	6,3	7,9
	0-17	6,2	5,8	6,5
	18-24	4,7	5,3	4,1
	18-64	5,2	5,1	5,4
	18+	7,3	6,4	8,1
	25-49	4,4	4,3	4,5
	50-64	7,2	6,6	7,8
	65+	14,4	11,5	16,7
40% του διάμεσου ισοδύναμου διαθέσιμου εισοδήματος	Σύνολο	2,3	2,1	2,6
	0-17	1,7	2,0	1,4
	18-24	0,9	0,9	0,9
	18-64	1,7	1,7	1,8
	18+	2,5	2,1	2,8
	25-49	1,8	2,0	1,5
	50-64	2,0	1,3	2,7
	65+	4,9	3,7	5,9

Πίνακας 4. Συνεχιζόμενος κίνδυνος φτώχειας μετά τις κοινωνικές μεταβιβάσεις, κατά φύλο, ομάδες ηλικιών και εναλλακτικές διαχωριστικές γραμμές
Έρευνα Εισοδήματος και Συνθηκών Διαβίωσης των Νοικοκυριών 2004-2007

%				
Κατώφλι κινδύνου φτώχειας	Ομάδες ηλικιών	Σύνολο πληθυσμού	Άρρενες	Θήλεις
50% του μέσου ισοδύναμου διαθέσιμου εισοδήματος	Σύνολο	13,2	12,5	13,8
	0-17	12,8	12,1	13,4
	18-24	13,6	18,5	8,6
	18-64	11,2	11,0	11,3
	18+	13,3	12,6	13,9
	25-49	9,8	9,2	10,5
	50-64	12,8	11,4	14,1
	65+	20,4	18,4	22,0
40% του μέσου ισοδύναμου διαθέσιμου εισοδήματος	Σύνολο	5,6	4,8	6,3
	0-17	4,0	4,8	3,2
	18-24	2,9	3,3	2,6
	18-64	3,9	3,6	4,1
	18+	5,9	4,8	6,9
	25-49	3,3	3,1	3,5
	50-64	5,4	4,9	5,9
	65+	12,8	9,5	15,5

Πίνακας 5 . Συνεχιζόμενος κίνδυνος φτώχειας και κίνδυνος φτώχειας σε χώρες της Ευρώπης
Έρευνα Εισοδήματος και Συνθηκών Διαβίωσης των Νοικοκυριών 2004-2007

%

Κατώφλι κινδύνου φτώχειας	Χώρα	Εμμονή της φτώχειας 2007	Κίνδυνος φτώχειας			
			2004	2005	2006	2007
60% του διάμεσου ισοδύναμου διαθέσιμου εισοδήματος	Αυστρία	5,5	12,8	12,3	12,6	12,0
	Βέλγιο	7,8	14,3	14,8	14,7	15,2
	Γαλλία	6,4	13,5	13,0	13,2	13,1
	Δανία	4,7	10,9	11,8	11,7	12,5
	Ελλάδα	13,4	19,9	19,6	20,5	20,3
	Εσθονία	11,4	20,2	18,3	18,3	19,4
	Ισλανδία	4,0	10,0	9,7	9,6	9,9
	Ισπανία	10,1	19,9	19,7	19,9	19,7
	Ιταλία	14,6	19,1	18,9	19,6	19,9
	Λουξεμβούργο	8,9	12,7	13,7	14,1	13,5
	Νορβηγία	5,9	10,8	11,4	11,3	12,4
	Φιλανδία	7,7	11,0	11,7	12,6	13,0

ΕΠΕΞΗΓΗΜΑΤΙΚΕΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Έρευνα Εισοδήματος και Συνθηκών Διαβίωσης των Νοικοκυριών (European Union - Statistics on Income and Living Conditions EU-SILC)	<p>Η Έρευνα Εισοδήματος και Συνθηκών Διαβίωσης των Νοικοκυριών (EU-SILC) αποτελεί μέρος ενός κοινοτικού στατιστικού προγράμματος, στο οποίο συμμετέχουν όλα τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και αντικατέστησε, από το 2003, το ευρωπαϊκό panel νοικοκυριών (European Community Household Panel, ECHP), προκειμένου να επιτευχθεί η ποιοτική βελτίωση των στατιστικών δεδομένων που αφορούν στη φτώχεια και στον κοινωνικό αποκλεισμό.</p> <p>Βασικός στόχος της έρευνας είναι η μελέτη, σε ευρωπαϊκό και εθνικό επίπεδο, των συνθηκών διαβίωσης των νοικοκυριών σε σχέση, κυρίως, με το εισόδημά τους. Η έρευνα αποτελεί τη βασική πηγή αναφοράς των συγκριτικών στατιστικών για την κατανομή του εισοδήματος και τον κοινωνικό αποκλεισμό σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Η συγκρισιμότητα των στοιχείων θεωρείται εξασφαλισμένη, αφού η έρευνα διενεργείται σε όλα τα κράτη μέλη, χρησιμοποιώντας κοινές μεταβλητές και ορισμούς.</p>
Νομικό πλαίσιο	<p>Η έρευνα διενεργήθηκε με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών και διέπεται από τις διατάξεις του Κανονισμού του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και Κοινοβουλίου με αριθ. 1177/2003.</p>
Περίοδος αναφοράς του εισοδήματος	<p>Η περίοδος αναφοράς του εισοδήματος είναι το προηγούμενο της έρευνας ημερολογιακό έτος.</p>
Κάλυψη	<p>Η έρευνα καλύπτει όλα τα ιδιωτικά νοικοκυριά της Χώρας με τα μέλη τους, ανεξάρτητα από το μέγεθος ή οποιαδήποτε οικονομικά και κοινωνικά χαρακτηριστικά τους.</p> <p><i>Εξαιρούνται από την έρευνα:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Οι συλλογικές κατοικίες, όπως ξενοδοχεία, πανσιόν, νοσοκομεία, γηροκομεία, στρατόπεδα, αναμορφωτήρια κλπ. Συλλογικές κατοικίες θα θεωρηθούν και τα νοικοκυριά που παρέχουν στέγη με διατροφή σε άνω των πέντε τροφίμους. • Τα νοικοκυριά με μέλη ξένους υπηκόους που υπηρετούν σε ξένες διπλωματικές αποστολές.
Μεθοδολογία	<p>Η έρευνα είναι δειγματοληπτική με σχεδιασμό <i>rotational integrated design</i>, που επιλέχτηκε ως ο πλέον κατάλληλος για ενιαία συγχρονική και διαχρονική έρευνα. Η τελική δειγματοληπτική μονάδα είναι το νοικοκυριό. Οι μονάδες ανάλυσης είναι τα νοικοκυριά και τα μέλη τους.</p> <p>Η διαχρονική δομή του δείγματος διακρίνεται σε τέσσερα εναλλασσόμενα υπο-δείγματα (panels), καθένα από τα οποία είναι αντιπροσωπευτικό του πληθυσμού και διαρκεί τέσσερα χρόνια. Για κάθε δύο διαδοχικά χρόνια υπάρχει μερική επικάλυψη (75%) των panels. Κάθε χρόνο ένα panel εγκαταλείπει το δείγμα και ένα νέο panel επιλέγεται. Το σχήμα εναλλαγής άρχισε από το πρώτο έτος (2003). Για να υπάρξει πλήρες δείγμα το πρώτο έτος της έρευνας, τα τέσσερα panels άρχισαν ταυτόχρονα. Για τη διαχρονική συνιστώσα του EU-SILC, τα άτομα που επιλέγονται, αρχικά, ερευνώνται για περίοδο τεσσάρων χρόνων ίση με τη διάρκεια του κάθε panel.</p> <p>Η έρευνα EU-SILC βασίζεται σε δισταδιακή στρωματοποιημένη δειγματοληψία νοικοκυριών από πλαίσιο δειγματοληψίας που έχει δημιουργηθεί με βάση τα στοιχεία της Απογραφής Πληθυσμού 2001 και καλύπτει πλήρως τον πληθυσμό αναφοράς.</p> <p>Ο σχεδιασμός της δειγματοληψίας περιλαμβάνει δύο επίπεδα στρωμάτωσης:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Το πρώτο επίπεδο είναι γεωγραφική στρωμάτωση που βασίζεται στη διαίρεση της Χώρας σε Περιφέρειες, οι οποίες αντιστοιχούν στο ευρωπαϊκό επίπεδο διαμέρισης NUTS II, ενώ τα δύο μεγάλα πολεοδομικά συγκροτήματα Αθήνας και Θεσσαλονίκης συγκροτούν χωριστά γεωγραφικά στρώματα. 2) Το δεύτερο επίπεδο στρωμάτωσης είναι η ταξινόμηση των οικισμών, μέσα σε κάθε Περιφέρεια, σε τέσσερις κατηγορίες αστικότητας, σύμφωνα με το μέγεθος του πληθυσμού τους. Η στρωμάτωση των δύο μεγάλων πολεοδομικών συγκροτημάτων έγινε κατά απογραφικές εποπτείες. <p>Το δείγμα των ιδιωτικών νοικοκυριών επιλέγεται σε δύο στάδια. Κατά το πρώτο στάδιο, ένα τυχαίο δείγμα μονάδων επιφανείας (κατοικημένων γεωγραφικών περιοχών που περικλείονται από φυσικά ή τεχνητά όρια) επιλέγεται από κάθε τελικό στρώμα (διασταύρωση: NUTS II X Αστικότητα), με πιθανότητα επιλογής ανάλογη του πλήθους των ιδιωτικών νοικοκυριών που περιλαμβάνει βάσει των στοιχείων της Απογραφής Πληθυσμού 2001. Κατά το δεύτερο στάδιο, σε κάθε μονάδα επιφανείας, επιλέγεται δείγμα νοικοκυριών, με ίσες πιθανότητες, από τον ενημερωμένο κατάλογο - πλαίσιο των νοικοκυριών, με την εφαρμογή της συστηματικής δειγματοληψίας. Το μέγεθος του δείγματος νοικοκυριών κάθε επιφάνειας είναι τέτοιο, ώστε το κλάσμα δειγματοληψίας σε κάθε στρώμα να διατηρείται σταθερό και το επιλεγέν δείγμα αυτοσταθμιζόμενο. .</p>
Μέγεθος δείγματος	<p>Η έρευνα διενεργήθηκε σε τελικό δείγμα 2/1000, περίπου, των νοικοκυριών της Χώρας.</p>

Σταθμίσεις

Για την εκτίμηση των χαρακτηριστικών της έρευνας τα στοιχεία κάθε ατόμου και κάθε νοικοκυριού του δείγματος πολλαπλασιάστηκαν με έναν αναγωγικό συντελεστή. Ο αναγωγικός συντελεστής προκύπτει ως το γινόμενο των ακόλουθων τριών παραγόντων (σταθμίσεων):

- α) της αντίστροφης πιθανότητας επιλογής του ατόμου, που συμπίπτει με την αντίστροφη πιθανότητα επιλογής του νοικοκυριού,
- β) του αντίστροφου του ποσοστού απόκρισης των νοικοκυριών εντός του στρώματος,
- γ) ενός διορθωτικού συντελεστή, ο οποίος καθορίζεται κατά τρόπο ώστε:

1) Η εκτίμηση των ατόμων, κατά φύλο και ομάδες ηλικιών, που θα προκύψει ανά γεωγραφική περιφέρεια να συμπίπτει με τον αντίστοιχο αριθμό που υπολογίστηκε με προβολή για την περίοδο αναφοράς της έρευνας και βασίστηκε στη Φυσική Κίνηση Πληθυσμού (Απογραφή Πληθυσμού 2001 και Γεννήσεις, Θάνατοι, Μετανάστευση).

2) Η εκτίμηση των νοικοκυριών, κατά τάξη μεγέθους (1, 2, 3, 4 ή 5+ μέλη) και κατά ιδιοκτησιακό καθεστώς, να συμπίπτει με αυτή του έτους αναφοράς που υπολογίστηκε με προβολή βασισμένη στη διαχρονική τάση της Απογραφής Πληθυσμού των ετών 1991 και 2001.

Μεθοδολογία μέτρησης της φτώχειας

Η γραμμή φτώχειας (το κατώφλι της φτώχειας) υπολογίζεται με τη σχετική έννοια (φτωχός σε σχέση με τους άλλους) και ορίζεται στο 60% του διάμεσου ισοδύναμου συνολικού διαθέσιμου εισοδήματος του νοικοκυριού, με βάση την τροποποιημένη κλίμακα ισοδυναμίας του ΟΟΣΑ, διαφοροποιούμενη από την έννοια του κινδύνου της απόλυτης φτώχειας (ο φτωχός που στερείται βασικών μέσων επιβίωσης).

Εισόδημα

Για τον υπολογισμό του συνολικού διαθέσιμου εισοδήματος του νοικοκυριού λαμβάνεται υπόψη το συνολικό καθαρό εισόδημα, δηλαδή το εισόδημα που προκύπτει μετά την αφαίρεση των φόρων και των εισφορών για κοινωνική ασφάλιση, που λαμβάνεται από όλα τα μέλη του νοικοκυριού. Συγκεκριμένα, οι εισοδηματικές συνιστώσες που περιλαμβάνονται στην έρευνα είναι:

- Το εισόδημα από εργασία
- Το εισόδημα από περιουσία
- Οι κοινωνικές παροχές και οι συντάξεις
- Οι χρηματικές μεταβιβάσεις από άλλα νοικοκυριά
- Το τεκμαρτό εισόδημα από τη χρήση του αυτοκινήτου της επιχείρησης

Το συνολικό διαθέσιμο εισόδημα ενός νοικοκυριού υπολογίζεται ως το άθροισμα των εισοδημάτων των μελών των νοικοκυριών (εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες, από αυτοαπασχόληση, συντάξεις, επιδόματα ανεργίας, εισόδημα από ακίνητη περιουσία, οικογενειακά επιδόματα, τακτικές χρηματικές μεταβιβάσεις κλπ.), δηλαδή του συνόλου των καθαρών αποδοχών από όλες τις πηγές εισοδήματος, μετά την αφαίρεση των τυχόν παροχών προς άλλα νοικοκυριά. Στο ποσό αυτό πρέπει να προστεθεί και ο φόρος που, ενδεχομένως, επιστράφηκε και αφορούσε στην εκκαθάριση των εισοδημάτων του προηγούμενου έτους.

Κλίμακα ισοδυναμίας

Το ισοδύναμο μέγεθος του νοικοκυριού υπολογίζεται με βάση την τροποποιημένη κλίμακα του ΟΟΣΑ, σύμφωνα με την οποία ορίζεται συντελεστής στάθμισης 1 για τον πρώτο ενήλικα, 0,5 για το δεύτερο ενήλικα και παιδιά 14 ετών και άνω και 0,3 για παιδιά 13 ετών και κάτω. Παράδειγμα: Το εισόδημα του νοικοκυριού με δύο ενήλικες και δύο παιδιά κάτω των 14 ετών διαιρείται με το συντελεστή ισοδυναμίας $1+0,5+2 \times 0,3 = 2,1$, για νοικοκυριό με δύο ενήλικες διά 1,5, για νοικοκυριό με 2 ενήλικες και 2 παιδιά ηλικίας 14 ετών και άνω διά 2,5 κλπ.

Ορισμοί δεικτών

1. *Κίνδυνος φτώχειας μετά τις κοινωνικές μεταβιβάσεις*

Ως κίνδυνος φτώχειας μετά τις κοινωνικές μεταβιβάσεις ορίζεται το ποσοστό των ατόμων που ζουν σε νοικοκυριά, των οποίων το συνολικό ισοδύναμο διαθέσιμο εισόδημα είναι χαμηλότερο του 60% του εθνικού διάμεσου ισοδύναμου διαθέσιμου εισοδήματος.

2. *Συνεχιζόμενος κίνδυνος φτώχειας (σε σχέση με το εθνικό διάμεσο ισοδύναμο διαθέσιμο εισόδημα)*

Ως συνεχιζόμενος κίνδυνος φτώχειας ορίζεται το ποσοστό των ατόμων που διαβιούν σε νοικοκυριά, των οποίων το συνολικό ισοδύναμο διαθέσιμο εισόδημα είναι χαμηλότερο του 60% του εθνικού διάμεσου ισοδύναμου διαθέσιμου εισοδήματος, κατά το έτος αναφοράς n και για, τουλάχιστον, δύο ακόμη από τα έτη n-1, n-2, n-3.

3. *Συνεχιζόμενος κίνδυνος φτώχειας (σε σχέση με το εθνικό μέσο ισοδύναμο διαθέσιμο εισόδημα)*

Ως συνεχιζόμενος κίνδυνος φτώχειας ορίζεται το ποσοστό των ατόμων που διαβιούν σε νοικοκυριά, των οποίων το συνολικό ισοδύναμο διαθέσιμο εισόδημα είναι χαμηλότερο του 60% του εθνικού μέσου ισοδύναμου διαθέσιμου εισοδήματος, κατά το έτος αναφοράς n και για, τουλάχιστον, δύο ακόμη από τα έτη n-1, n-2, n-3.

4. *Κίνδυνος φτώχειας υπολογιζόμενος με εναλλακτικές διαχωριστικές γραμμές*

Ως κίνδυνος φτώχειας μετά τις κοινωνικές μεταβιβάσεις με εναλλακτικές διαχωριστικές γραμμές, ορίζεται το ποσοστό των ατόμων που διαβιούν σε νοικοκυριά των οποίων το συνολικό ισοδύναμο (διάμεσο ή μέσο) διαθέσιμο εισόδημα είναι χαμηλότερο του 40%, 50% και 70% του εθνικού διάμεσου ή μέσου ισοδύναμου διαθέσιμου εισοδήματος.

Παραπομπές

Περισσότερες πληροφορίες (πίνακες, γραφήματα, μεθοδολογία) σχετικά με την Έρευνα Εισοδήματος και Συνθηκών Διαβίωσης των Νοικοκυριών της Χώρας μπορούν να αναζητηθούν στην ιστοσελίδα της ΕΛ.ΣΤΑΤ. www.statistics.gr, στο σύνδεσμο «Στατιστικά Θέματα > Εισόδημα – Δαπάνες Νοικοκυριών > Εισόδημα και Συνθήκες Διαβίωσης».